

Po roce opět odešlo léto a mezi dveře už strkal svoje zmrzlé pařáty podzim. S ním nastala mnohými z nás nenáviděná „doba temna“. Není divu, že toto období nemá příliš mnoho fanoušků. Vždyť co vlastně přináší dobrého? Mlhy, kam se podíváte (pokud tam dohlédnete ☺), „krákol“ ze všech stran, bezlisté stromy... Dle naší teorie se ale člověk musí radovat za každých okolností, třeba i počasí na truc. A nejbližší záminkou k oslavě byl svátek Halloween...

Náš Halloweenský týden měl plynulý rozjezd, protože, jak říkají moudré hlavy „Nejdůležitější je nepřepálit začátek“. V pondělí jsme začali soutěží, ve které bylo třeba prokázat zručnost. Soutěžní dvojice měly za úkol vytvořit co nejdelší řetěz z papírových proužků (v halloweenských barvách). Celá věc byla ale poněkud komplikovanější než obvykle – na každém desátém kroužku řetězu se totiž měl houpat duch z bílého papíru. Bylo třeba vymyslet vhodnou strategii, aby šla práce co nejrychleji od ruky, neboť vítězem se měl stát ten, kdo v daném časovém limitu zvládne vyprodukovat nejdelší řetěz, přičemž jako hotové se počítaly pouze ty úseky řetězu, na kterých visel poctivě vyrobený papírový duch...

V úterý nás čekal Halloweenský mejdan, který byl zahájen módní přehlídkou halloweenských kostýmů. A tak na pódium postupně vystoupila strašidla různých kategorií a typů. Příkladem za všechny může být třeba Záhrobník nebo 2 500 let starý Dýňovec ohňový. Nakonec ale všem vytřel zrak málo výřečný černokněžník neznámého původu a jména, který jednoduše přišel, viděl a zvítězil. Na druhém místě se umístila upírka Mevvis, oděná ve velmi cool kostýmu z nejnovější upíří kolekce pro podzim 2016, a třetí příčku obsadila Peříčková víla, která svůj outfit vyšperkovala opravdu do posledního peříčka. Po rozdělení cen se strašidla vrhla do víru tance a užila si halloweenský mejdan v plné parádě.

Ve středu se dostavila pravá podzimní únava, a tak jsme zvolili odpočinkový program a vyrobili si originální netopýří záložky.

Čtvrteční program se nesl v duchu tradičních dýňových slavností. Odvážili jsme se totiž dlabat dýně, a tak se pod našima rukama zrodilo několik strašidelných halloweenských luceren...

Pátek byl energeticky nejnáročnější z celého týdne. Čekala nás totiž halloweenská soutěž nazvaná „Čarodějné vaření“. V této soutěži proti sobě bojovaly 2 halloweenské skupiny – Dýně a Netopýři. První disciplínou byla hra nazvaná Žížalky. Po odstartování zasedli ke stolu 2 hráči a chopili se hůlek. Úkolem ale nebylo proměnit soupeře co nejrychleji v co nejděsivější druh hmyzu, úkolem bylo pomocí čínských hůlek přemístit ingredience z jedné krabičky do druhé. První krabička obsahovala gumové přísady různých barev a tvarů - například srdce, květiny nebo dokonce zuby. Vše zcela čerstvé a vysoce kvalitní, což našim soutěžícím velmi stěžovalo soustředění, neboť obsah krabičky vydával velmi intenzivní až omamnou vůni a bylo tudíž velmi těžké ovládnout svoji touhu. Naštěstí však během této disciplíny ani jeden kousek neskončil v puse soutěžících... Druhá disciplína se jmenovala Čarodějny lektvar a navazovala na první soutěž. Hráči měli za úkol dojít na konec dráhy, vzít kartičku s obrázkem a vrátit se zpět ke svému družstvu, kde se pokusili opět pomocí čínských hůlek přemístit do své krabičky přesně ty ingredience, které byly předepsané na kartičce... Poslední disciplínou byly Čarovné bonbony. Každý soutěžící musel opět překonat určitou dráhu, aby se dostal na místo, kde na něj čekala hromádka bonbonů. Chopil se jednoho bonbonu a vrátil se ke svému družstvu, kde z balíčku vytáhl 2 obrázky. Každá skupina sbírala kartičky se svým obrázkem (dýně, netopýři) a pokud ve svém balíčku našla cizí obrázek, musela ho dopravit na určené místo, kde si ho druhé družstvo mohlo vyzvednout...

Celé naše halloweenské klání nakonec o fousek vyhrály Dýně, kterým připadly sladkosti, s nimiž jsme soutěžili (proto jsme s nimi po celou soutěž zacházeli „ve vši sterilítě“ a nikdo se jich rukou nesměl dotknout ☺). Protože se ale nic nemá přehánět, zbylo něco málo sladkostí i na skupinu Netopýřů, kteří si však o dobroty museli ještě trošku zabojovat. Každý z nich se tedy opět chopil

našeho oblíbeného instrumentu – čínských hůlek – a pak už záleželo jen na něm, kolik sladkomin se mu podaří během daného časového limitu nabrat. Platilo jednoduché pravidlo – co si kdo nasbírá, to má.

Po skončení poslední halloweenské disciplíny tedy odcházeli spokojeni všichni. Mnozí z nás již teď začínají trénovat na další rok, a tak se v některých domácnostech namísto tradičních příborů začínají pomalu ale jistě používat čínské hůlky ☺.

